

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Consvlibvs Et Popvlo Aretinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cedens pro Palleo institisset, nos attendentes quod ex gratia quam prædictus ei fecerat Cardinalis, devotiorem se nobis & Romanæ Ecclesiæ deberet in posterum exhibere, fratrum nostrorum habito consilio diligenti, Palleum ipsi de beati Petri corpore sumptum, pontificalis videlicet officij plenitudinem, duximus concedendum. Nos igitur ipsum ad propria cum plenitudine nostræ gratiæ remittentes, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus ejus salubria monita & mandata recipiatis humiliter, & eadem irrefragabiliter observetis. Datum Laterani XVII. Kal. Septembris.

CONSULIBVS ET POPVLO
Aretinis.

O Vantus in persona venerabilis fratris nostri O. Ostien. Episcopi apud castrum montis sanctæ Mariæ in divinæ majestatis offensam, injuriam apostolicæ sedis, & Cleri totius opprobrium fuerit commissus excessus, vestra discretio non ignorat. Qualiter etiam in titulum memoriæ sempiternæ castrum ipsum de mandato nostro funditus sit eversum, ad vestram * nolumus notitiam pervenisse. Verum, sicut nostris est auribus intimatum, vos castrum ipsum reedificare intenditis & memoriam vindicari excessus in reedificatione ipsius penitus abolere. quod si fieret, in injuriam apostolicæ sedis & nostram perpetuo redundaret. Quia verò de vestra discretione non credimus quod Romanam Ecclesiam lædere de conscientia certa velitis, universitatem vestram monemus & exhortamur attentius, ac per apostolica vobis scripta mandamus, quatenus castrum ipsum nec vos reedificetis ulterius, nec reedificari ab alijs permittatis. Alioquin, quantumcunque nobis molestum existeret vos in aliquo molestare, id non possemus in patientia tolerare.

LITTERÆ REGIS WLCANI
Diocliæ atque Dalmatiæ ad Dominum
Papam.

Beatissimo atque sanctissimo Patri & Domino Innocentio Dei gratia sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Summo Pontifici & universali Papæ Wlcanus eadem gratia Diocliæ atque Dalmatiæ Rex salutem & devotionis affectum. Venientibus ad nostram præsentiam Domi-

no Iohanne Capellano & Domino Simone religiosi & discreti sanctæ catholicæ & apostolicæ sedis Legatis, amodo jocundati sumus: quia sicut solis splendor in virtute sua radians totum orbem videtur illustrare, ita illorum sancta & salubri prædicatione totum regnum nostrum creditur fore illustratum. Unde merito dicimus: *Visitavit nos oriens ex alto.* Illorum itaque probitate & scientia nos informati, Deo & paternitati vestræ innumeras grates rependerè curamus, quia tales ad nos misistis, quales in voto semper habuimus suscipiendos, divino munere præditos, quia omne datum optimum & omne donum perfectum desorsum est. Præsentatis igitur litteris vestris, intelleximus quia postulationibus nostris apostolatus vestri beatitudo misericorditer acquievit. Unde nos cum magna animi devotione præcepimus ut per totum regnum nostrum omnia quæ secundum Deum sunt ordinent & confirmet; quæ autem contraria sunt, juxta illud propheticum, evelant & destruant. Accedentes itaque ad locum ubi antiquitus Concilium celebrari solitum fuit, sanctam synodum celebrare studuerunt, de vitiis & virtutibus subtiliter differentes, in communi Deo & beatissima Mariæ perpetuæ virginis & beato Petro Apostolorum principi nec non & apostolatus vestro laudum præconia persolventes. Interea noverit paternitas vestra, quia augustali stemmate undique insignimur, & quod gloriosius & beatius est, vestri generosi sanguinis affinitatem habere cognovimus. Igitur innotescimus quia in voto habuimus nunc legatos nostros ad pedes beatitudinis vestræ transmittere. Sed quia terram illam turbatam esse audivimus, facere non potuimus: quia vestris Legatis ubique debita reverentia exhibetur: sed nostri, dum illuc ire voluerint cum magna honoris magnificentia, damna forsitan & exitium patientur. Sed dum opportunum aut cõgruum tempus affuerit, honorificentius faciemus: qui sanctæ exhortationis vestræ verba perferant, quæ dulciora nobis sunt super mel & favum. Siquidem sperantes, & certum tenentes, quia ex quo Vicarius Domini nostri Iesu Christi existis, ipse per te nobis aditum regni cœlestis aperire dignetur. Et quia nullo in hoc seculo indigemus, multum rogamus ut pro nobis pec-

Epist. 175.
Castum S.
varie prohibet
reedificari.

* Credimus.

Epist. 176.
Se & regnum
sum Pontifici
commendat, &
honatur ut ad
Vngariæ Regē
scribat de ex-
pulsione hære-
ticorum.